

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2021. január 18. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

V é g z é s t:

Az ítéltábla a jelentős mennyiségű kábítószerre, bünszövetségben, tizennyolcadik életévét be nem töltött személynek átadással elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt ... és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában a Nyíregyházi Törvényszék 2020. szeptember hó 25. napján kihirdetett 4.B.269/2020/22. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

- [1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt határozatával a bűnösséget beismerő I. r. és II. r. vádlottakat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 177. § (1) a.) és b.) pont, (2) bekezdés a.) és b.) pont] mondta ki bűnösnek és ezért I. r. vádlottat 2 év 10 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre, míg II. r. vádlottat 2 év 8 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, 3-3 évre a közügyek gyakorlásától eltiltotta.
- [2] Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
- [3] Az ítélet ellen I. r. és II. r. vádlottak a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést, indokolás nélkül. A vádlottak védői a nyilatkozattételre fenntartott 3 munkanapon belül perorvoslással nem éltek a határozat rendelkezései ellen.
- [4] Az ügyészség I. r. és II. r. vádlottak terhére a büntetések súlyosítása végett fellebbezést jelentett be, mivel a túlzottan enyhe büntetés nem igazodik kellő mértékben a vádlottak által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, továbbá az enyhítő és súlyosító körülményekkel sincsen összhangban.
- [5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség ... számú átiratában a védelmi jogorvoslatot alaptalannak tartotta, ugyanakkor az ügyészi fellebbezésben foglaltakat osztotta. Részletesen kifejtette, miszerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem értékelte kellő nyomatékkal a hasonló jellegű cselekmények rendkívüli elszaporodottságát és a cselekmény társtettesi elkövetését, amelyre tekintettel a kiszabott szabadságvesztés mértéke a Btk. 79-80. §-ai szerinti büntetési célok és bünteteskiszabási elvek betöltéséhez nem elegendő. Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott tekintetében az enyhítő rendelkezéseket [Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja] olyan mértékig

alkalmazta, amelynek nem álltak fenn a törvényi feltételei. Így az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem tükrözi kellően a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát és társadalomra való veszélyességét. Indítványozta, hogy az ítélőtábla változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét úgy, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott fegyházbüntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt magasabb mértékben határozza meg.

- [6] A másodfokú bíróság a vádlotti és az ügyészi fellebbezést a 2017. évi XC. törvény, a továbbiakban Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el.
- [7] A védelem enyhítésre, míg az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.
- [8] Az ítélőtábla a fellebbezés irányára és jellegére tekintettel - szankciós perorvoslat - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3) bekezdése alapján bírálta felül annak megjegyzésével, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Be. 591. § (2) a) pontja alapján az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatának van helye. A Be. 590. § (5) bekezdésében írottakra tekintettel ekkor is vizsgálja a másodfokú bíróság az eljárási szabályok betartását, a feltétlen hatályon kívül helyezésre alapot adó eljárási szabálysértéseket, valamint a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kellene menteni, vagy az eljárást meg kellene szüntetni [Be. 590. § (5) bekezdés a), b) pontjai].
- [9] A Be. 590. § (3) bekezdésének előírása folytán, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.
- [10] A Be. 590. § (5) bekezdés a) és c) pontja azonban a felülbírálatot kiterjeszti az eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is. A felülbírálat ezért csak részben korlátozott és ez elsődlegesen a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában szabályozott teljes tényálláshoz kötöttségben nyilvánul meg, mert a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálja és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Mindez a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában megjelölt ún. történeti tényállásra vonatkozik és nem zárja ki a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott tények módosítását.
- [11] A másodfokú bíróság továbbá hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket, így a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseket.
- [12] A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely hatályon kívül helyezési okot képezne.
- [13] Miként az ítélőtábla már utalt rá a (történeti) tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

Az első fokon eljáró Debreceni Törvényszék ítéletében két vádlott büntetőjogi felelősségét mondta ki, és a büntetés kiszabása körében az volt a fő kérdés, hogy az egyes vádlottakra kiszabott szankció tett-arányos-e, illetve megfelel-e a belső arányosság követelményének.

A vádlottak cselekvősege közel azonosnak tekinthető. A terhükre megállapított kábítószer-kereskedelem büntetést a törvényalkotó öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni. II. r. vádlott esetében életkorára tekintettel nem szabható ki életfogytig tartó szabadságvesztés [Btk. 41. § (1) bekezdés]. A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó. Ez 12 év 6 hónap.

Ehhez képest kellett vizsgálni az ítéletábrán az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év 10 hónap, illetve 2 év 8 hónap szabadságvesztés büntetéseket és érvényesíteni a belső arányosság követelményét. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket teljes egészében feltárta és azokat nyomtatékuknak megfelelően helyesen értékelte. Az új büntetőeljárás törvény logikája is arra épül, hogy ha valaki hiteles, őszinte, a hatóság munkáját is segítő beismerő vallomást tesz, ezt a büntetés kiszabása során értékelni kell. Az enyhítő körülmények nagyobb nyomtatékára figyelemmel sem kerülhet szóba a büntetés további enyhítése, azonban az elsőfokú bíróság által helyesen citált büntetés-kiszabási körülmények nem indokolják a kiszabott szabadságvesztés súlyosítását sem, bár az inkább enyhének tekinthető.

- [14] A törvényszék a bűnösségi körülményekre figyelemmel a vádlottakkal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas és a büntetés-kiszabási elveknek megfelelő, tettarányos és egyéniesítést is kifejező büntetést szabott ki. Törvényes a büntetés nemének, mértékének meghatározása is, ezért az ügyészi, védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései is törvényesek.
- [16] A kifejtettek figyelemmel a másodfokú bíróság a védelmi és ügyészi fellebbezés alaptalansága miatt az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helyben hagyta.

Debrecen, 2021. január 18.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Virágh Pál sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 4.B.269/2020/22. számú ítélete a Debreceni Ítéletábrá Bf.II.524/2020/6. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. január 18.

Dr. Gömöri Olivér sk.